ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ
លេខៈ ៣៨
ចុះថ្ងៃទី០៤-០៤-២០០៥
សាលដីកា
លេខ៖ ៩២
ចុះថ្ងៃទី០២-១១-២០០៥

បានបើកសវនាការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥ ដោយមានសមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះដូចតទៅ៖

១-ឯកឧត្តម ... ប្រធាន
២-លោក ... ចៅក្រម
៣-លោក ... ចៅក្រម
៤-លោក ... ចៅក្រម
៥-លោក ... ចៅក្រមរបាយការណ៍

ក្រឡាបញ្ជី
លោក...
តំណាងមហាអយ្យការ
ឯកឧត្តម...អគ្គព្រះរាជអាជ្ញារង

ដើម្បីជំនុំជម្រះលើបណ្តឹង សាទុក្ខពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ៤៦"ជ"ចុះថ្ងៃទី០៨ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ និងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ៣៨ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៥ របស់តុលាការកំពូល។

ពីបទៈ ប្លន់ទ្រព្យសម្បត្តិអ្នកដទៃ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា៦ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទម្ងន់នៃទោសបទឧក្រិដ្ឋ ប្រព្រឹត្តនៅភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០២។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **កហល** (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុសអាយុ ១៧ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ កើតនៅក្រុងភ្នំពេញ ទីលំនៅផ្ទះលេខ២១ សង្កាត់ស្រះចក ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ មុខរបរសិស្ស។ ឪពុកឈ្មោះ... ម្តាយឈ្មោះ...ទោសពីមុនគ្មាន។

-ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ **ថផាន** ភេទប្រុស អាយុ១៨ឆ្នាំ ទីលំនៅផ្ទះលេខ៥ សង្កាត់ស្រះចក ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ។

-អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាសាលាឧទ្ធរណ៍ "ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ"។

-តាមរបាយការណ៍សំយោគ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ នគរបាលខណ្ឌដូនពេញបានបញ្ជាក់ថា៖ នៅថ្ងៃទី១៦ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ វេលាម៉ោង ០៦,៣០នាទីព្រឹក ជនរងគ្រោះចេញពីផ្ទះមករៀនគួរនៅក្នុងអនុវិទ្យាល័យវត្តភ្នំ ពេលទៅដល់សាលា គឺពុំទាន់មានសិស្សមកច្រើនទេ។នៅខណៈពេលដែលជនរងគ្រោះកំពុងអង្គុយលេងនៅមុខថ្នាក់រៀន ស្រាប់តែជនល្មើសឈ្មោះ **កហល** និងបក្សពួក០៣នាក់ទៀត បានចូលមកក្របួចអាវជនរងគ្រោះរួចវាយជាច្រើនដៃ ហើយដោះយកសម្ភារៈពីជនរងគ្រោះរួមមានជញ្ជៀនប្លាទីនមួយវង់ តម្លៃ ៣០ដុល្លា ប្រាក់ដុល្លាអាមេរិកចំនួន១៥ដុល្លា នាឡិកាដៃមួយគ្រឿង និងស្បែកជើងមួយគូ បន្ទាប់មកក្រុមជនល្មើសបានរត់គេចខ្លួនបាត់។

-បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងអយ្យការអមតុលាការក្រុងភ្នំពេញថា៖ សម្រេចចោទប្រកាន់ឈ្មោះ **កហល** ភេទប្រុសអាយុ១៧ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ (នៅលើវ) មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្នផ្ទះលេខ២១ សង្កាត់ស្រះចក ខណ្ឌដូនពេញ

ក្រុងភ្នំពេញពីបទៈ បួន់យកទ្រព្យសម្បត្តិអ្នកដទៃ តាមដីកាលេខ៣០៧៣/ ២០០២ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២។

-បានឃើញសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៩"ខ" ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៣ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលបានសម្រេចៈ

១-លើកលែងចោទប្រកាន់ឱ្យឈ្មោះ **កហល** ភេទប្រុសអាយុ១៧ឆ្នាំ រួច ខ្លួនពីបទចោទប្រកាន់កាលពីថ្ងៃទី២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ ប្រព្រឹត្តនៅទីក្រុង ភ្នំពេញ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ។

២-ផ្តន្ទាទោសលើឈ្មោះ **កហល** ភេទប្រុសអាយុ១៧ឆ្នាំ ដាក់ពន្ធនាគារ កំណត់០២ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃឃុំខ្លួន។

ពីបទៈបួន់តាមបញ្ញត្តិមាត្រា៦ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទម្ងន់ទោស នៃបទ ឧក្រិដ្ឋនិងមាត្រា៦៨ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ប្រព្រឹត្តនៅទីក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២។

៣-សាលក្រមនេះជំនុំជម្រះ និងប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខជន ជាប់ចោទ កំបាំងមុខជនរងគ្រោះ បើកផ្លូវប្តឹងទាស់ និងប្តឹងឧទ្ធរណ៍តាមកំណត់ ច្បាប់។

-បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ០៤ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ របស់លោកព្រះរាជអាជ្ញា អមតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាល ក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៩"ខ" ចុះថ្ងៃទី២៤ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ របស់តុលាការ ក្រុងភ្នំពេញ លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល។

-បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការអមសាលា ឧទ្ធរណ៍ថាៈ

១-ទទួលបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ០៤ចុះថ្ងៃទី២៤ខែមករាឆ្នាំ២០០៣របស់អយ្យការអមតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ នឹងគតិច្បាប់។

២-បដិសេធសាលក្រមលេខ០៩ ចុះថ្ងៃទី២៤ខែមករាឆ្នាំ២០០៣របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ចោលជាអសារបង់។

៣-ជំនុំជម្រះឡើងវិញ ឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមបញ្ញត្តិច្បាប់ ដែលបានចោទប្រកាន់ ដោយអយ្យការក្រុងភ្នំពេញ ទាំងបទល្មើសប្លន់កាលពីថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ ផង និងថ្ងៃទី២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ ផង។

-បានឃើញសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ៤៦"ជ" ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចៈ

១-ទទួលបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ព្រះរាជអាជ្ញាតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់។

២-តម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៩"ខ" ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៣ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ទុកជាបានការរៀវលែងតែចំណុចទី១ នៃសាលក្រម ត្រូវបដិសេធចោលដោយសម្រេចផ្ដន្ទាទោសលើឈ្មោះ **កហល** ភេទប្រុសអាយុ១៧ឆ្នាំដាក់ពន្ធនាគារកំណត់០១ឆ្នាំ តែទោសនេះព្យួរទាំងអស់ដោយទុករយៈពេលសាកល្បងប្រាំឆ្នាំ(៥ឆ្នាំ) បទល្មើស ដែលមានចែងនិងផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា៤៥ និង៧០ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល។

៣-សាលដីកានេះជំនុំជម្រះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខជនជាប់ចោទ មេធាវីជនជាប់ចោទកំបាំងមុខដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី បើកផ្លូវប្ដឹងតវ៉ាក្នុងកំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ១១០ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឯកឧត្តមអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាសាលាឧទ្ធរណ៍ ប្ដឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីកា

ព្រហ្មទណ្ឌលេខ៤៦"ជ" ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចកែប្រែបទល្មើសខុសពីប្រភេទអំពើល្មើស ដែលជាអំពើប្លន់ ផ្តល់ស្ថានសម្រាល និងព្យួរទោស ខុសពីច្បាប់ទម្ងន់ទោស។

-បានឃើញសារណា ក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៤១០ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឯកឧត្តមអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាសាលាឧទ្ធរណ៍ (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ធ្វើឡើងតាមកំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់ឈ្មោះ **កហល** (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ)ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់។

-បានស្តាប់ចៅក្រមរបាយការណ៍អានរបាយការណ៍

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការអមតុលាការកំពូលថា៖

-មានបន្ទុក និងពិរុទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់លើឈ្មោះ **កហល** ពីបទប្លន់ទ្រព្យសម្បត្តិអ្នកដទៃកាលពីថ្ងៃទី២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ នៅក្រុងភ្នំពេញ។

-បដិសេធសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ៤៦"ជ" ចុះថ្ងៃទី០៨ខែកញ្ញាឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ចោលជាអសារបង់។

-បានស្តាប់ក្រឡាបញ្ជីអានបណ្តឹងសាទុក្ខ និងសារណារបស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍នៅពេលជំនុំជម្រះ។

-បានស្តាប់ចម្លើយអះអាងរបស់ឈ្មោះ **កហល** (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) នៅពេលជំនុំជម្រះថា៖ ខ្ញុំមិនបានវាយគេទេ ព្រឹកឡើងខ្ញុំបាទបានទៅសាលារៀនឃើញឈ្មោះ **ថផន** អង្គុយមុខថ្នាក់រៀនស្រាប់តែឈ្មោះ **ជចរ,សសភ** និង **រទ** ស្ទុះទៅវាយឈ្មោះ **ថផន** ខ្ញុំមិនបានវាយគេទេ ខ្ញុំសូមដោះលែងខ្ញុំទៅជួបក្រុមគ្រួសារវិញ។

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក......ជាមេធាវីការពារឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ **កហល** នៅពេលជំនុំជម្រះថា៖ ទាក់ទងនឹងអង្គហេតុក្នុងរឿងនេះ កូនក្តីខ្ញុំគ្រាន់តែបានឈរនៅជិតគេទេ មិនបានចូលខ្លួនទៅវាយយករបស់គេទេ ក្រោយពេលដែលគេវាយយករបស់ទ្រព្យទៅអស់ ក៏កូនក្តីខ្ញុំនៅទីនោះដែរមិនរត់ទៅណាទេ ដូច្នេះការចោទកូនក្តីខ្ញុំពីបទប្លន់ក៏មិនត្រឹមត្រូវដែរ ហើយបើថាទទួលផលចោរកម្មក៏អត់មានដែរ ព្រោះមិនបានយករបស់គេ មិនបានចាយលុយដែលលក់របស់នោះ។ ដូច្នេះរឿងនេះជារឿងភាន់ច្រឡំ ខ្ញុំបាទសូមតម្កល់សាលដីកាបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការដដែល។

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបន្ថែម របស់តំណាងមហាអយ្យការអមតុលាការកំពូល នៅពេលជំនុំជម្រះថា៖

-ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់បណ្តឹងសាទុក្ខ និងសារណារបស់ឯកឧត្តមអគ្គព្រះរាជអាជ្ញានៃសាលាឧទ្ធរណ៍ ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីជនជាប់ចោទ

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ។

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១១០ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៣ របស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាសាលាឧទ្ធរណ៍ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមកជំនុំជម្រះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជម្រះក្តី។

-យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចកែប្រែបទចោទផ្តន្ទាទោសក្រោមអប្បបរិមានៃទោស និងព្យួរទោសឈ្មោះ **កហល** នោះពុំទាន់មានមូលដ្ឋានច្បាស់លាស់នៅឡើយ និងជាការបំពានទៅនឹងមាត្រា៦ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទម្ងន់ទោសនៃបទឧក្រិដ្ឋ។

-យល់ឃើញថា ការដែលមេធាវីជនជាប់ចោទលើកឡើងថា កូនក្តីលោកពុំបានចូលរួមក្នុងអំពើប្លន់នោះ ជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះថា ជនជាប់ចោទពុំបានប្តឹងសាទុក្ខពីការសម្រេចរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍នោះទេ បានន័យថាជនជាប់ចោទទទួលស្គាល់នូវអំពើដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ។

-យល់ឃើញថា ការដែលតុលាការថ្នាក់ក្រោមពុំបានចាត់ការលើជនជាប់ចោទបីនាក់ទៀតនោះ ជាការធ្វើឱ្យជនល្មើសរួចផុតពីទណ្ឌកម្ម ពីព្រោះថាមានភស្តុតាងច្បាស់លាស់បញ្ជាក់ពីសាវតាជាតិ របស់ជនឈ្មោះ **ជចរ**, ឈ្មោះ **សសភ** ជាសិស្សថ្នាក់ទី៧A ប្រាកដមែន។

-យល់ឃើញថា សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ៤៦"ជ" ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះមានការខុសឆ្គងទាំងទម្រង់ ទាំងគតិច្បាប់។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខជនជាប់ចោទ

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១១០ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ នឹងគតិច្បាប់ ។

២-ទុកជាមោឃៈសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ៤៦"ជ" ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល។

៣-បង្វិលសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ៣៨ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៥ របស់តុលាការកំពូលទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ដើម្បីជំនុំជម្រះជាថ្មីឡើងវិញ។

៤-សាលដីកានេះប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥។